

тѣбва да не очяква отъ дѣте-то друго, освѣтъ да прѣзира заповѣдь-тж, и да послѣдува примѣра му.

4. А още, понеже всички-тѣ ни старанія, въ тоя, както и въ всякой другъ, случай; щжтъ бжджтъ безплодны, безъ благословеніе-то Божіе; затова единъ родитель е длъженъ да прави всичко това съ молитвенно упованіе на помощь-тж Божіж. Това прави да ся моли съ дѣца-та си и за тѣхъ.

5. Понеже характеръ-тъ на дѣте-то зависи много отъ сношенія-та му съ други, родитель-тъ е длъженъ да издирва обхожданіе-то на другары-тѣ му. Той тѣбва да не допусти на дѣте-то да има нѣкаквж дружбж, или да го неоставя въ никое мѣсто въ кое-то нравственный-тъ му Характеръ ще ся тури въ опасность.

6. Понеже родитель-тъ има сжще-то отношеніе къмъ всички-тѣ си чяда, той тѣбва да ся обхожда съ всички-тѣ съ най-строгж праведность и безпристрастіе.

II. Правдины-шы на родишели:

Правдины-ты на родители-ты сж спорѣдь длъжности-тѣ имъ. Понеже тѣ сж отвѣтственни за тѣлесно-то, умственно-то и нравственно-то възпитаніе на дѣца-та си; затова тѣ имжтъ въ тѣхъ всичко-то право за тѣлесно-то, умственно-то и нравственно-то управление, кое-то е нужно за да ся испълни тѣзи отговорность.

Родитель-тъ, то ся знае, има право да управлява разноска-тѣ и тѣлесны-тѣ обычяи на чяда-та си; мѣсто-то и начинъ-тъ на възпитаніе-то имъ; видъ-тъ на нравственно възпитаніе, кое-то тѣ тѣбува да пріймжтъ, да глѣда другары-ти имъ, съ кой-то тѣ ще ходять; и той има право да употрѣблява всички-тѣ разумны срѣдства за да направи чядо-то си да ся покорява на воляж-тж му. Той е длъженъ да употрѣблява тжж власть за добро-то на дѣте-то спорѣдь най-доброй-тъ си разумъ и способность. Нѣ ако и да сбръква той пакъ нѣма никой силж, кой-то да може да поправи поведеніе-то му, понеже негова-та власть, до колко-то живѣе е трайна.

Обаче тѣзи длъжности и правдины не сж всегдашни. Дѣте-то слѣдь нѣколко врѣмя, става способно да поддържява себе си, да управлява умственны-тѣ си заниманія и да рѣ-